

KINO

Še naprej razburljivo

Ce zahajate v kino Šiška, ste najbrž že sami ugotovili nekatere njegove programske značilnosti: po tehnični plati predvsem filmi na širokem sistemu, torej v tehniki Cinemascope, po žanru pa vse, kar ni drama, tragedija, ljubezenski itd. film, predvsem seveda dobra kavbojka, kriminalka, vojni film, spektakel, pustolovske zgodbe in podobno. Letošnje leto bo tudi za kino Šiška v programskem smislu »prestopno«: letos prestopili bodo v leto programske kvalitete. Spored bo še naprej nihal bolj »razburljive« filmske naslove in zvrsti, posegal pa bo v glavnem po kvaliteti. To naj deloma dokaže tudi januarski spored, ki smo ga polovico že videli (ameriški film KVARTOPIREC IN PROSTITUTKA, za katerega filmski ocenjevalci menijo, da je eden najkvalitetnejših filmov zadnjega časa, nato francoska kriminalka MARSEILLESKI KLAN z Jean-Paul Belmondom, za njim pa ameriška kavbojka VALDEZ MASČEVALEC z Burtom Lancastrom v glavni vlogi, trenutno pa se pred nami odvija napeta zgodba ameriškega pusto-

lovskega filma KAPITAN SLAUGHTER, ki je nekakšna črna varianta Jamesa Bonda), drugo polovico pa sestavljajo filmi: ameriški pustolovski wester ZRTVOVANI režiserja Ralpa Nelsona z Robertom Mitchumom, Frankom Langelom in Rito Heyworth v glavnih vlogah, nato odlična ameriška kriminalka Dona Siegela ŠKORPION UBIJA (nekateri so ga videli na predpremiere »Pod Pavlihovo marelo«) s Clintom Eastwoodom v glavni vlogi (na sliki), temu bo sledila uspešna ameriška kavbojka PETERICA DIVJIH režiserja Rona Joe-ja, ki ponovno uvaja v zgodbo Indijance in se tako vrača k »tradiciji« ameriškega westerna.

Za februar, ki je pred vrati, pa lahko napovemo npr. ameriški barvni film — kriminalko 87. POLICIJSKA POSTAJA (pred leti smo videli TV nadaljevanko) režiserja Richarda Colea z znanimi imeni v glavnih vlogah: Burt Reynolds, Jack Weston, Yul Brynner in drugi. Vohunski angleški film HOLANDSKA ZVEZA je nekakšno tematsko nadaljevanje filma »Francoska zveza« in ga je režiral Geoffrey Reeve. Šiškarjem se torej obeta resnično razburljiv filmski spored.

NAŠ INTERVJU

France Rotar: »Umetnost delavcu!«

Umetnost med stroji

V prijetnem, mirnem okolju ob sotočju Save in Sore ustvarja akademski kipar France Rotar. Priljubljen, 40-letni likovni umetnik je leta 1959 diplomiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Sodeloval je na številnih skupinskih in samostojnih likovnih razstavah doma in v tujini ter prejel številna priznanja, med drugim nagrado Prešernovega sklada.

Njegova zadnja razstava v tovarni barv in lakov Color je vzbudila precejšnje zani-

Ena od Rotarjevih plastik: Jedro

manje slovenske javnosti, zato smo ga zaprosili za kratek razgovor:

• »Zakaj ste se odločili za razstavo v »neuglednih« tovarniških prostorih?«

• »Pravzaprav to ni bila povsem moja ideja, temveč hotenje in potreba vseh ljudi, ki spremljajo kulturo in se za likovno umetnost zanimajo. Moramo vedeti, da so danes ljudje obremenjeni s hudim tempom življenja, pomanjkanjem prostega časa in je to posrečen način približanja kulture. Ljudem vendar ne smemo vzeti dragocene časa za posvečanje npr. glasbi, likovni umetnosti ipd.«

• »Kako so delavci »sprejeli« razstavo?«

• »Razstavljaj sem 16 plastik v samem delovnem okolju in moram reči, da je bil odziv na razstavi spontan ter sem dobil občutek, da si kulture želijo predvsem prosti ljudje. Prepričan sem, da ljudje želijo več likovne kulture, kot jim jo lahko ponudimo. Delavci si želijo predvsem neposrednega stika, domačnosti z umetnikom, umetnostjo. Tu je razstava dosegla svoj namen!«

• »Kaj pa odnos občinskih, oziroma krajevnih činiteljev?«

• »Moram reči, da sem delno razočaran, saj je prav na našem področju premalo zanimanja za likovno umetnost, čeprav živijo in ustvarjajo v naši občini najmlajši in najbolj avtentični umetniki (Bernik, Jemc).

• »Želje, načrti?«

• »Sem sredi ustvarjalnega dela, naše delo ne pozna počitka. V delu imam vodnjak za krajevno skupnost Tabor v Ljubljani, vabijo me na številne razstave. Želim, da bi moja razstava v Colorju ne ostala osamljen primer ter da bi organizacije združenega dela širom Slovenije sprejele »pod streho« tudi ostale umetnike na vseh področjih umetnosti. Le tako bomo umetnost približali delavcem — samoupravljalcem.«

Franci Rozman

Prometni kabinet

V sredo, 26. decembra 1973, je bila na osnovni šoli Franca Rozmana-Staneta na Celovški cesti 427 (v Sentvidu) slovesna otvoritev občinskega šolskega prometnega kabineta. Po besedah predsednika Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu pri Skupščini občine Ljubljana-Šiška Riharda Baznika pomeni kabinet veliko pridobitev za prometno vzgojo 2500 otrok iz 12 osnovnih šol in Gimnazije Sentvid, obenem pa velik uspeh sveta v štiriletnem prizadevanju pri kompletiranju opreme.

Prometni šolski kabinet je veljal okoli 150 tisoč dinarjev, denar zanj pa je prispevala občinska skupščina in nekatere delovne organizacije. V prvem šolskem prometnem kabinetu na področju občine, ki je lepo urejen v eni izmed učilnic, je učencem na voljo testirna naprava, semafor, magnetne table, moped, kolesa itd., stalno pa bo poučeval predmetni učitelj Jakob Pančur. Za obširno področje naše občine je en kabinet premalo, zato že načrtujejo podobna kabineta v Spodnji Šiški in Medvodah.